

Arrest

nr. 324 623 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en christen orthodox te zijn. U bent geboren in Kutaisi, maar uw laatste adres in Georgië was in Tbilisi. Vanaf november 2022 moest u wel vaak naar Duitsland en Slowakije gaan voor uw werk. U bent sinds 2004 getrouwd met uw Russische vrouw, Y. (...) en samen hebben jullie één dochter, A. (...). U behaalde een universitair juridisch diploma in 2008. Van 2000 tot 2012 werkte u als bewakingsagent voor de speciale organisatie van veiligheid bij de Georgische overheid. U deed dit onder president Saakashvili. Tot 2017 werkte u als bewakingsagent bij het ministerie van binnenlandse zaken. Daarna begon u in de privésector te werken als bewakingsagent. Van 2020 tot 2021 werkte u zo ook onder N. G. (...), de toenmalige directeur van (...) tv. U was zijn persoonlijke bodyguard.

Op 23 juni 2023 werd N. G. (...) uit de gevangenis vrijgelaten nadat hij op 16 mei 2022 werd veroordeeld. Hierna richtte hij de nieuwe oppositiepartij, A. (...) op in maart 2023. In augustus 2023 belde hij u op met de

vraag of u opnieuw voor hem wou komen werken. U sloeg dit aanbod af. Nadien vroeg hij het u nog enkele keren als jullie elkaar ontmoetten, maar u ging voor andere werkmogelijkheden. De overheidsdiensten kwamen te weten dat N. (...) u dit aanbod had gedaan en nadat u N. (...) nog eens ontmoette op 23 maart 2024, begonnen uw problemen met de overheidsdiensten begin april 2024.

Begin april werd u door de wijkagent uitgenodigd om naar het politiekantoor in uw regio te komen. Op het politiekantoor werd u verteld dat de overheidsdiensten wouden dat u het aanbod om voor N. (...) te werken zou aannemen. U moest dan af luisterapparatuur plaatsen bij hem, informatie vergaren via hem, alles neerschrijven en dan aan hen doorgeven. U weigerde. Dergelijk gesprek heeft u nadien nog eens gehad. U weigerde opnieuw om voor hen te werken. U werd ook eens meegenomen naar het politiekantoor, doch u ging zonder tegenstrubbelingen mee. U kreeg hetzelfde werkaanbod, doch weigerde opnieuw. Hun aanpak jegens u werd elke keer iets harder.

Op 14 mei 2024 werd u met kracht meegenomen naar het politiekantoor. U kreeg hetzelfde werkaanbod, doch ditmaal werd u ook bedreigd met uw leven en dat van uw gezin. Ze dreigden ook een vervalste strafzaak op grond van drugsbezit tegen u op te starten. Ze dreigden er ook mee om uw vrouw en dochter naar Rusland te deporteren. U kreeg tot eind de maand de tijd om over hun voorstel na te denken.

Hierna was er ook eens een poging om u te ontvoeren, doch uw burens kwamen tussen en konden dit op deze manier voorkomen.

Nadien merkte u ook nog andere rare zaken op. Uw vrouw werd bijvoorbeeld eens bestolen in de nasleep van deze problemen. Er kwamen ook vaak hooligans naar uw huis 's nachts om zaken kapot te maken en jullie bang te maken. Dit gebeurde vijf, zes of zeven keer na 14 mei 2024. Uw advocaat informeerde u ook dat u op een soort zwarte lijst van Rusland stond, waardoor u niet meer naar Rusland kon reizen. Ten slotte werd u ook af en toe opgebeld door de mensen waarmee u problemen had en hierbij zeiden ze vaak dat u goed moest nadenken over uw keuze om het leven van uzelf en uw gezin te beschermen.

Rond 20 mei 2024 werd u gebeld door de mensen waarmee u problemen had. Ze informeerden naar uw beslissing, doch u zei dat u naar Kutaisi ging om voor uw zieke moeder te zorgen. U zei ook dat ze moesten wachten tot u terug in Tbilisi was. Ze stemden hiermee in. Toen u in Kutaisi was, vernam u dat de politie nog naar u was komen zoeken bij u thuis.

U haalde ook aan dat het moeilijk was voor u om werk te vinden omdat u eerder onder de regering van Saakashvili voor de overheid tewerkgesteld was.

U verliet Georgië op 8 juni 2024 en u kwam diezelfde dag in België aan, waar u op 17 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek werd uw moeder nog drie keer benaderd in juni en juli 2024 door de mensen waarmee u problemen had. Ze vroegen naar u. In die periode vroegen ze het ook aan uw zus. Ze kwamen ook een keer naar het werk van uw schoonbroer met dezelfde vragen. Er kwam in augustus ook een brief op uw naam toe, doch uw moeder kon deze niet afhalen in het postkantoor. U vermoedt dat dit met uw problemen te maken heeft omdat u gedomicilieerd stond in Tbilisi en niet in Kutaisi. Een maand voor het persoonlijk onderhoud (09/10/2024) werd u nog geïnformeerd dat de autoriteiten nog altijd op zoek zijn naar u.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw werkdocument (kopie); een usb-sticks met video's van u en N. G. (...) tijdens de uitoefening van uw job (kopie); uw paspoort (origineel); uw Slowaakse verblijfskaart (origineel) en uw identiteitskaart (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest op de luchthaven gearresteerd te worden indien u zou moeten terugkeren naar Georgië omwille van uw werkzaamheden in het verleden voor N. G. (...) en andere overheidsfunctionarissen (NPO, p. 6).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of

politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u niet eens als een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime kan worden gezien. Uit uw verklaringen blijkt immers dat alhoewel u jarenlang bewakingsagent was voor hooggeplaatste overheidsfunctionarissen onder de regering van Saakashvili en u van 2020 tot 2021 de persoonlijke bodyguard was van oppositiefiguur, N. G. (...), u zelf nooit politiek actief bent geweest. U stelde enkel dat u "aan hun kant" stond (NPO, p. 4-5). Derhalve is het al meteen weinig aannemelijk dat u hierdoor problemen ondervond met de huidige overheidsdiensten.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas omwille van volgende redenen.

Ten eerste waren uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig op vlak van het aantal keren dat u zou zijn meegenomen naar het politiekantoor. Zo zei u bij de DVZ in eerste instantie dat u één keer van thuis werd meegenomen naar het politiekantoor en dit op 14 mei 2024 (Vragenlijst CGVS, d.d. 17/07/2024, vraagnr. 3.5). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd hoe vaak u werd meegenomen door de politie, zei u in contrast met uw verklaringen op de DVZ dat u twee keer werd meegenomen. U verduidelijkte verder dat u twee keer werd opgeroepen naar het politiekantoor en dat u twee keer van thuis uit werd meegenomen door hen. U werd met uw tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd en opeens veranderde u uw verhaal enigszins. U stelde immers dat u wel twee keer werd meegenomen door de politie vanuit uw huis, doch dat dit één keer met kracht of dwang gebeurde, terwijl u ook één keer vrijwillig meeging met hen (NPO, p. 9). Dergelijke nuance heeft u bij de DVZ echter niet gemaakt. Hoe dan ook houdt de verschoning die u trachtte aan te reiken geen steek, daar redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u éénduidige verklaringen zou afleggen doorheen de asielprocedure over het aantal keren dat u werd meegenomen door de politie vanuit uw huis, los van het feit of er al dan niet dwang werd gebruikt door de politie tijdens deze momenten. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas derhalve op fundamentele wijze.

Ten tweede waren uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS ook nog eens tegenstrijdig op vlak van de telefonische bedreigingen die u en uw vrouw al dan niet ontvingen. Bij de DVZ poneerde u dat zowel u als uw vrouw telefonisch werden bedreigd door de personen waarmee u problemen had (Vragenlijst CGVS, d.d. 17/07/2024, vraagnr. 3.5). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud zei u dat u enkele keren telefonisch werd gecontacteerd door de mensen waarmee u problemen had en dat hier bedreigingen bij aan te pas kwamen. Wanneer u evenwel werd gevraagd of uw vrouw ooit gecontacteerd werd door deze mensen, zei u dat ze persoonlijk niet gecontacteerd werd. U werd gevraagd om te bevestigen dat zij nooit enig contact heeft gehad met hen en u deed dit ook. U stelde nota bene dat er in Georgië een andere mentaliteit heerst en dat ze pas contact zouden opnemen met uw gezin als er geen mogelijkheid meer was voor hen om met u te

communiceren. U werd geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ en dan kwam u niet verder dan te zeggen dat uw verklaringen bij de DVZ verkeerd werden genoteerd. U zei dat u toen ook zei dat er wel telefonische bedreigingen waren, alsook dat uw vrouw dergelijke bedreigingen kreeg, doch dat u eigenlijk niet zeker was of dit effectief het geval was (NPO, p. 12). Na de pauze zei u verder dat ze telefoontjes ontving, doch dat u er niet zeker van kon zijn of deze van de overheidsdiensten waarmee u problemen had afkomstig waren (NPO, p. 13). Opnieuw blijkt uit het DVZ verslag niet dat u dergelijke nuance heeft gemaakt en dus doen uw tegenstrijdige verklaringen verder op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers wederom van u worden verwacht dat u éénduidige verklaringen zou afleggen bij de DVZ en op het CGVS over de aard van de bedreigingen die uw gezin al dan niet ontving.

Ten derde doet ook het lakse handelen van de overheidsdiensten jegens u en uw gezin afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U zei dat de overheidsdiensten u naarmate u meer contactmomenten met hen had, steeds meer gingen bedreigen. U zei dat ze ermee dreigden om u en uw gezin kapot te maken, om u in de gevangenis te laten opsluiten op basis van gefabriceerde beschuldigingen en dat ze ook druk op u uitoefenden door ermee te dreigen om uw vrouw en kind naar Rusland te deporteren. Ze zeiden u meermaals dat u goed moest nadenken over uw beslissing om voor hen te werken en in dit verband bedreigden ze u zelfs met het leven van u en uw gezin (NPO, p. 6-9 & 11). Voorst gaven ze u tijd tot eind mei 2024 om over uw beslissing na te denken (NPO, p. 10). Gelet op deze context die u schetst is het eerst en vooral bijzonder vreemd en weinig logisch dat wanneer ze u rond 20 mei 2024 belden om te vragen of u reeds een beslissing had gemaakt, u hen vertelde dat u naar uw zieke moeder in Kutaisi ging om voor haar te zorgen en ze dit geen enkel probleem vonden (NPO, p. 10). In Kutaisi werd u verder niet lastiggevallen, terwijl u wel pas op 8 juni 2024 het land verliet (NPO, p. 6) – wat dus na de deadline is die u werd gegeven – en u ook zei dat de mensen waarmee u problemen kende ook in Kutaisi hun eigen mensen hadden die u konden controleren (NPO, p. 10). U werd in dit verband om een verklaring gevraagd en dan zei u dat u eigenlijk om de deadline tot eind mei had gevraagd en dat de overheidsdiensten hiermee akkoord waren gegaan. U zei ook dat u op het moment dat u naar Kutaisi ging tegen hen had gezegd dat u voor uw zieke moeder ging zorgen en dat ze moesten wachten totdat u terug was in Tbilisi. U zei dat ze daarom waarschijnlijk niks tegen u ondernamen in deze periode (NPO, p. 13). Met deze verklaringen toont u echter alleen nog maar meer aan hoe vreemd het is dat de overheidsdiensten zoveel toegevingen deden jegens u. Tot slot is het indien de door u aangehaalde problemen geloofwaardig zouden zijn – quod non – ook nog bijzonder vreemd dat de overheidsdiensten toen u nog in Georgië was, er meermaals mee dreigden om uw vrouw en dochter iets aan te doen (zie supra), doch dat zij na uw vertrek uit Georgië geen enkele keer werden lastiggevallen, terwijl ze wel nog altijd in Georgië verblijven (NPO, p. 3 & 15). U werd gevraagd om welke reden uw vrouw met rust wordt gelaten en hierop antwoordde u dat dit misschien was omdat ze de Russische nationaliteit heeft en ze daarom naar de Russische ambassade kan gaan voor hulp (NPO, p. 15). Dan nog raakt het kant noch wal dat ze geen enkele problemen heeft ondervonden in de nasleep van uw vertrek in de context die u schetst waarbij er in de periode voor uw vertrek constant werd bedreigd met uw leven en dat van uw gezin (zie supra). Dit versterkt het CGVS in zijn oordeel dat de door u aangehaalde problemen niet geloofwaardig zijn.

Ten vierde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging verder ondermijnd door uw verklaringen over de hulp die u niet heeft ingeroepen in de nasleep van uw problemen. U zei dat quasi al uw problemen in Georgië voortkwamen uit uw job voor N. G. (...) (NPO, p. 6). Desalniettemin heeft u niks tegen hem verteld over de problemen die u omwille van hem ondervond (NPO, p. 13). U werd gevraagd om welke reden u niks tegen hem hebt gezegd en u zei dat u het niet wist, doch dat u de situatie voor uzelf ook niet erger wou maken (NPO, p. 14). Voorts werd u gevraagd of u terecht kon bij instanties los van de overheid voor hulp nadat u vertelde dat u niet bij overheidsinstanties terecht kon voor bescherming. Hierop antwoordde u dat u geen tijd had om daar informatie over op te zoeken voordat u vluchtte (NPO, p. 14). Er kan echter redelijkerwijze van u worden verwacht dat u N. (...) zou hebben ingelicht over de problemen die u door hem ondervond, alsook minstens dat u enige inspanningen zou hebben geleverd om informatie op te zoeken over beschermingsmogelijkheden in Georgië vooraleer u de ingrijpende beslissing nam om uw land te ontvluchten. Op die manier staat uw handelen allesbehalve in proportionele verhouding tot de vrees die u meent te koesteren (zie supra). Deze vaststellingen zorgen er verder voor dat uw asielrelaas geheel ongeloofwaardig is.

Ten slotte kan ook nog worden opgemerkt dat de link tussen verschillende vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en uw job voor G. (...) ver zoek was. Uw verklaringen in dit verband waren puur op veronderstellingen gebaseerd en behelzen derhalve blote beweringen in uw hoofde. Zo zei u bijvoorbeeld dat u op een zwarte lijst van Rusland stond omdat u onder Saakashvili werkte en hij anti-Rusland was. U werd gevraagd hoe u dat wist en u zei dat uw advocaat u dit had verteld omdat hij toegang had tot een specifieke database (NPO, p. 7). U werd gevraagd om hier bewijzen van door te sturen en alhoewel u zei dat u dit ging proberen doen (NPO, p. 12), heeft u dergelijk bewijs tot op heden nog niet geleverd aan het CGVS. U zei ook dat de tas van uw vrouw een keer werd gestolen en dat alhoewel u niet zeker was dat dit te maken had met uw problemen, u dit wel vermoedde (NPO, p. 7 & 12). Verder haalde u tevens aan dat het na 14 mei 2024 vijf, zes of zeven keren gebeurde dat er 's nachts hooligans naar jullie huis kwamen, aanklopten en met steentjes gooiden om jullie bang te maken. U werd gevraagd hoe u wist dat dit te maken had met uw problemen in Georgië en u zei dat u de methodiek van de overheidsdiensten kende, alsook dat u dergelijke incidenten toen pas voor het eerst meemaakte (NPO, p. 11-12). Ten slotte zei u ook nog dat er in augustus

2024 een brief op uw naam was toegekomen in Kutaisi, dat u vroeg aan uw moeder om deze brief voor u af te halen, doch dat zij de brief niet meekreeg omdat hij op uw naam stond. U vond dit vreemd omdat u niet in Kutaisi gedomicilieerd stond (NPO, p. 11 & 14). De link tussen al deze gebeurtenissen en uw asielrelaas is louter gebaseerd op vermoedens, wat duidelijk blijkt uit uw verklaringen in dit verband. U reikte derhalve geen enkele concrete elementen aan om te staven dat deze gebeurtenissen daadwerkelijk plaatsvonden met de intentie van de overheidsdiensten om u te viseren.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen dat u door uw eerdere werkzaamheden voor overheidsfunctionarissen onder Saakashvili en voor N. G. (...) moeite ondervond met het vinden van nieuwe werkmogelijkheden (NPO, p. 15) ook geen aanleiding geven tot internationale bescherming in uw hoofde. Uiteindelijk heeft u namelijk altijd in de beveiligingssector kunnen werken in Georgië en in het buitenland (NPO, p. 4-5) en hoe dan ook kunnen deze moeilijkheden niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort en identiteitskaart staven namelijk enkel uw identiteit en dit element staat niet ter discussie. Het werkdocument dat u meebracht, de usb-stick met video's van u en N. G. (...) tijdens de uitoefening van jullie jobs en uw Slowaakse verblijfskaart staven uw job, alsook dat u soms naar Slowakije moest voor uw job, doch ook deze elementen staan niet ter discussie.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar er in het verzoekschrift op gewezen wordt dat verzoekende partij pas een opvangplaats toegewezen kreeg op 7 november 2024 (zie bijlage 2 van het verzoekschrift) en ten tijde van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 17 juli 2024) en haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (d.d. 9 oktober 2024) derhalve merendeels op straat leefde waardoor zij zich niet optimaal kon voorbereiden op de gehoren, bemerkt de Raad evenwel dat deze elementen *an sich* niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij niet in staat was of zou zijn een procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Zij het bovendien bemerkt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” zelf eenduidig aangaf dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar relaas of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” DVZ d.d. 17/07/2024, vraag 1). Verder gaf zij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aan zich goed te voelen (notities CGVS, p. 2). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde CGVS-vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoekende partij enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalde zij aan dat, al dan niet ten gevolge van voormelde elementen, van haar niet mocht worden verwacht dat zij gedegen verklaringen zou afleggen gedurende de verschillende onderhouden in het kader van haar procedure internationale bescherming. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoekende partij tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekende partij, al dan niet ten gevolge van haar moeilijke leefomstandigheden in België, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.4. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij te zullen worden gearresteerd omwille van haar werkzaamheden in het verleden voor N. G. en andere overheidsfunctionarissen (notities CGVS, p. 6).

2.2.6. Vooreerst bemerkt de Raad dat in zoverre verzoekende partij zich een profiel als politiek opposant aanmeet, in de bestreden beslissing desbetreffend dienstig op het volgende wordt gewezen:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijensysteem heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u niet eens als een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime kan worden gezien. Uit uw verklaringen blijkt immers dat alhoewel u jarenlang bewakingsagent was voor hooggeplaatste overheidsfunctionarissen onder de regering van Saakashvili en u van 2020 tot 2021 de persoonlijke bodyguard was van oppositiefiguur, N. G. (...), u zelf nooit politiek actief bent geweest. U stelde enkel dat u “aan hun kant” stond (NPO, p. 4-5). Derhalve is het al meteen weinig aannemelijk dat u hierdoor problemen ondervond met de huidige overheidsdiensten.”

2.2.7. Verder stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas en in het bijzonder de door verzoekende partij beweerde problemen wegens haar werkzaamheden als bewakingsagent voor N. G. en andere overheidsfunctionarissen. In het bijzonder wordt erop gewezen dat:

- (i) haar verklaringen bij de DVZ en op het CGVS tegenstrijdig zijn op vlak van het aantal keren dat zij zou zijn meegenomen naar het politiekantoor;
- (ii) haar verklaringen bij de DVZ en op het CGVS ook tegenstrijdig zijn omtrent de telefonische bedreigingen die zij en haar vrouw al dan niet ontvingen;
- (iii) het lakse handelen van de overheidsdiensten jegens haar gezin afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas;

- (iv) de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging verder ondermijnd wordt door haar verklaringen over de hulp die zij niet heeft ingeroepen in de nasleep van haar problemen; en,
- (v) de link tussen de verschillende vervolgingsfeiten die zij zou hebben meegemaakt en haar job voor N. G. ver zoek is en louter gebaseerd is op vermoedens.

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Waar zij erop duidt dat zij ten tijde van haar interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken en haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet over opvang beschikte en hierdoor merendeels op straat leefde, herhaalt de Raad dat deze elementen *an sich* niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij ten tijde van haar interview op de Dienst Vreemdelingen zaken en haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet in staat zou zijn geweest om gedegen verklaringen af te leggen en de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten (zie ook *supra*, punt 2.2.3.).

Wat betreft vervolgens haar bemerking dat zij tijdens haar gehoren niet werd bijgestaan door een raadsman, duidt de Raad er vooreerst op, wat betreft haar interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken, dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming op de Dienst Vreemdelingen zaken zijn verklaring aflegt. Verder merkt de Raad op dat bij aanvang van het gehoor op de Dienst Vreemdelingen zaken aan verzoekende partij werd duidelijk gemaakt dat zij de waarheid diende te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen (vragenlijst CGVS, “*Voorafgaand advies*”). Verzoekende partij was derhalve perfect op de hoogte van de noodzaak een correct feitenrelaas naar voren te brengen. Bovendien toont verzoekende partij niet aan hoe de door haar op de Dienst Vreemdelingen zaken weergegeven versie van haar asielrelaas anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman. Wat betreft het gegeven dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet werd bijgestaan door een advocaat, bemerkt de Raad dat artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen als volgt luidt: “*De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon. De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor. Onder voorbehoud van artikel 57/1, § 3, tweede lid, van de wet belet de afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.*” Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat een kandidaat-vluchteling de mogelijkheid heeft om zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te laten bijstaan, doch dat dit geen verplichting is. Verzoekende partij draagt zelf de verantwoordelijkheid voor de organisatie van haar verdediging en indien zij de bijstand van een raadsman wenste was het haar taak om op diligente wijze haar verdediging te laten waarnemen door een raadsman van haar keuze.

Aangaande haar verweer dat zij “*niet de mogelijkheid (kreeg) om de nodige nuances bij de DVZ uiteen te zeggen*” en “*kreeg te horen dat hij alle details kan vertellen op het CGVS*”, bemerkt de Raad evenwel dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat de CGVS-vragenlijst, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen te geven, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt. In dat licht doet het wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas dat zij bij de Dienst Vreemdelingen zaken slechts gewag maakte van één keer dat zij van thuis werd meegenomen naar het politiekantoor alsook aangaf dat zowel zij als haar vrouw telefonisch werden bedreigd, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelt dat zij twee keer werd meegenomen naar het politiekantoor alsook dat haar vrouw nooit gecontacteerd werd door haar belagers. De Raad treedt verwerende partij bij in haar motivering dat, gelet op de terechte en pertinente vaststellingen dienaangaande, haar verklaringen hieromtrent wel degelijk duidelijk tegenstrijdig zijn en dat de *post-factum* nuances die zij maakte wanneer zij hiermee geconfronteerd werd geenszins overtuigen.

Dient er verder tevens op te worden gewezen dat ook het louter herhalen van één versie van haar verklaringen de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins opheft.

Waar de commissaris-generaal wijst op het lakse handelen van de overheidsdiensten jegens haar gezin, meent verzoekende partij dat voorbijgegaan wordt aan het doel van de overheidsdiensten, die immers via haar informatie wilden bekomen over de oppositionele activiteiten van G. naar aanleiding van de parlementsverkiezingen in oktober 2024. Derhalve beschikten de overheidsdiensten op het moment dat ze haar begonnen te bedreigen (begin april 2024) nog over enige tijd om haar ervan te overtuigen om informant te worden. De overheidsdiensten hadden geenszins de intentie om haar daadwerkelijk te doden en hoopten dat zij na verloop van tijd zou bijdraaien. Bovendien hield zij ook steeds contact met hen. Voorts worden haar vrouw en dochter volgens haar met rust gelaten omdat het onderdanen zijn van de Russische Federatie en de Georgische autoriteiten geen diplomatiek schandaal willen. De Raad is evenwel van oordeel dat deze uitleg geenszins kan overtuigen. Zoals reeds bemerkt in de bestreden beslissing, blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat de overheidsdiensten haar naarmate zij meer contactmomenten met hen had, steeds meer gingen bedreigen. Zo dreigden ze ermee om haar en haar gezin kapot te maken, om haar in de gevangenis te laten opsluiten op basis van gefabriceerde beschuldigingen en dat ze haar vrouw en kind naar Rusland zouden deporteren (notities CGVS, p. 6-7 en 9). Voorts hadden ze haar duidelijk gemaakt dat zij tot eind mei 2024 had om een beslissing te nemen, waarbij ze haar meermaals zeiden dat ze goed moest nadenken over haar beslissing en haar bedreigden met haar leven en de levens van haar gezinsleden (notities CGVS, p. 6-9 en 11). Het staat dan ook diametraal op deze door haar geschetste context, waarbij de overheidsdiensten haar onder druk zetten en sterke dreigementen uitten naar haar en haar gezin, dat deze wanneer ze haar rond 20 mei 2024 belden om te vragen of zij reeds een beslissing had genomen, er geen enkel probleem mee bleken te hebben toen verzoekende partij hen zei dat zij naar haar zieke moeder in Kutaisi ging om voor haar te zorgen en haar ook in Kutaisi niet verder lastigvielen hoewel verzoekende partij pas op 8 juni 2024, *i.e.* na de deadline die haar werd gegeven, het land verliet. Waar verzoekende partij verder nog opwerpt dat haar vrouw en dochter gerust worden gelaten omdat het onderdanen zijn van de Russische Federatie en de Georgische autoriteiten geen diplomatiek schandaal willen, bemerkt de Raad dat verzoekende partij hiermee voorbijgaat aan het feit dat de overheidsdiensten ook haar gezin hadden bedreigd en er bovendien ook mee gedreigd hadden om haar vrouw en dochter te deporteren indien zij niet inging op hun eisen. Dat men enerzijds dergelijke dreigementen zou uiten, doch anderzijds na haar vertrek uit Georgië nooit haar gezin benaderde, houdt geen steek.

Omtrent het gegeven dat zij geen hulp heeft ingeroepen in de nasleep van haar problemen, werpt verzoekende partij vooreerst op dat N. G. zelf het slachtoffer was van politieke vervolging omwille van zijn oppositionele activiteiten. Verzoekende partij wenste niet nog meer problemen en besliste dan ook om hem niet te contacteren, temeer nu N. G. op heden geen macht of invloed heeft om haar te kunnen helpen. De Raad acht het evenwel geenszins ernstig dat verzoekende partij, die stelde dat *quasi* al haar problemen in Georgië voortkwamen uit haar job voor N. G. (notities CGVS, p. 6), N. G. zelfs niet heeft ingelicht over de problemen die zij omwille van hem ondervond. Zij het bovendien onderstreept dat haar problemen pas begonnen in april 2024 (notities CGVS, p. 6), lang nadat N. G. op 23 juni 2023 vrijgelaten werd uit de gevangenis en dit dankzij internationale druk. Het houdt dan ook geen steek dat verzoekende partij zich op geen enkel moment gericht heeft tot N. G., die nochtans in het verleden zelf via bemiddeling kon vrijkomen. Deze vaststelling doet wel degelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog oppert dat niet verwacht kan worden dat zij voor haar problemen beroep doet op de Georgische autoriteiten, nu deze immers zelf de actor van vervolging uitmaken, het gerechtelijk apparaat in Georgië niet onafhankelijk is en de graad van corruptie er zeer hoog is, stelt de Raad vast dat dit betoog feitelijke grondslag mist nu nergens in de bestreden beslissing van haar verwacht wordt dat zij zich voor hulp gericht zou hebben tot de Georgische autoriteiten. Wel wordt terecht van haar verwacht dat zij over haar problemen verteld zou hebben aan N. G. alsook dat zij inspanningen zou hebben gedaan om zich te informeren inzake eventuele instanties los van de overheid waarbij zij terecht kon voor hulp vooraleer de ingrijpende beslissing te nemen om haar land te ontvluchten.

Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat de link tussen de verschillende vervolgingsfeiten die zij zou hebben meegemaakt en haar job voor N. G. ver zoek is en louter gebaseerd is op vermoedens, beperkt verzoekende partij zich ertoe te verwijzen naar algemene landeninformatie volgens dewelke de huidige Georgische overheid kleine criminelen inzet om verschillende personen te intimideren. De Raad wijst er evenwel op dat een dergelijke loutere verwijzing naar informatie van algemene aard niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoekende partij blijft desbetreffend evenwel in gebreke, nu zij geen concrete elementen aanreikt om te staven dat de door haar aangehaalde gebeurtenissen daadwerkelijk gelinkt waren aan haar job voor N. G. en plaatsvonden met de intentie van de overheidsdiensten om haar te viseren.

Voor het overige komt verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene

beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.8. Aangaande haar verklaring dat zij door haar eerdere werkzaamheden voor overheidsfunctionarissen onder Saakashvili en voor N. G. moeite ondervond met het vinden van nieuwe werkmogelijkheden (notities CGVS, p. 15), treedt de Raad verwerende partij tevens bij waar deze hieromtrent terecht het volgende stelt: *“Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw verklaringen dat u door uw eerdere werkzaamheden voor overheidsfunctionarissen onder Saakashvili en voor N. G. (...) moeite ondervond met het vinden van nieuwe werkmogelijkheden (NPO, p. 15) ook geen aanleiding geven tot internationale bescherming in uw hoofde. Uiteindelijk heeft u namelijk altijd in de beveiligingssector kunnen werken in Georgië en in het buitenland (NPO, p. 4-5) en hoe dan ook kunnen deze moeilijkheden niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”* Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.9. Wat betreft nog de bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5., map documenten), volgt de Raad de commissaris-generaal in navolgende motivering, die geheel ongemoeid gelaten wordt door verzoekende partij: *“De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort en identiteitskaart staven namelijk enkel uw identiteit en dit element staat niet ter discussie. Het werkdocument dat u meebracht, de usb-stick met video's van u en N. G. (...) tijdens de uitoefening van jullie jobs en uw Slowaakse verblijfskaart staven uw job, alsook dat u soms naar Slowakije moest voor uw job, doch ook deze elementen staan niet ter discussie.”*

2.2.10. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 9 oktober 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT